

[Annelise Gottfredsen]

betyde en fuldstændig ændring af energipolitikken. Det er ganske vist blevet afvist med den begrundelse, at disse støttepiller ikke har forstået, hvad det drejer sig om. Jeg kunne godt lide at vide, om den samlede regering mener, at disse folk faktisk ikke forstår, hvad det er, de beskæftiger sig med til daglig.

Det drejer sig om, at afgifterne vil betyde en alvorlig forringelse af regeringens hidtil tilstræbte energipolitik, og jeg vil spørge industriministeren: er det værd at gøre så alvorlige undtagelser for et statselskab vedrørende så væsentlige principper i dansk erhvervsliv, som monopollovgivningen hviler på, med henvisning til energipolitiske samfundshensyn, når der i samme time, i samme minut, sparkes til denne energipolitik og til samfundshensyn i et andet ministerium? Jeg vil bede industriministeren om at redegøre for, om dette findes forsvarligt i industriministeriet, og jeg vil gerne bede om, at de udtalelser, der er kommet fra industriministeriet – vi har først fået dem så sent, at de ikke kunne indgå i betækningsbidraget – bliver optrykt i den endelige udgave.

Jeg vil endvidere sige, at lovgivningen medfører en sammenhæng mellem olieprisen og gasprisen, og det betyder, som vi før har sagt, at D.O.N.G. er direkte afhængig af stabile og høje olieafgifter og procentuelt højere afgifter på olie, hvis olieprisen falder, det har vi ministerens og statsministerens udtalelser om, og det kan vi naturligvis ikke acceptere. Det er et spark til de sparsommelige olieforbrugere, som har isoleret, og som nu ser, at de ikke kan nyde eventuelle frugter af deres sparsommelighed. Det ser ganske vist ud til, at en sådan olieafgift ikke vil gå igennem, men incitamentet til at handle på denne måde vil blive stående, hvis denne lovgivning vedtages.

Der er indrømmet en underskudsdekning fra statens side, hvis det viser sig, at gaspriserne ikke kan dække omkostningerne. Det kan vi naturligvis heller ikke acceptere. Enhver ansvarsbevidst planlægning forflygtiges aldeles på denne måde.

Endelig tilsidesættes de regionale myndigheders indflydelse ganske alvorligt gennem dette lovforslag. D.O.N.G. får en overordentlig stor magtstilling. Vi er ikke uenige i, at der er behov for hjælp til dette projekt, som nu ser ud til at være i ganske stor risiko for at blive nødlidende, hvis enkelte forudsæt-

ninger som opregnet i henvendelserne fra D.O.N.G. går i opfyldelse, men vi mener ikke, at loven løser dette problem. Problemerne sparkes ind under tæppet, de vil bestå, og usikkerheden om projektet vil ligge og skulpe, som det har gjort i de 3 år, der er gået, siden projektet blev vedtaget.

Vi finder det direkte uansvarligt, hvis man vedtager dette lovforslag, og vi afviser det.

Ivar Hansen (V):

Venstre indstiller lovforslaget til forkastelse i betænkningen, og jeg vil her gerne begrunde hvorfor.

For det første er det vores opfattelse, at den nugældende varmeprislov giver et rimeligt og tilstrækkeligt grundlag for den fremtidige varmeplanlægning, og at en del af de ting, der nu er indlagt i dette lovforslag, vil det være muligt at tage i anvendelse inden for den gældende lovs rammer. Det gælder eksempelvis forslaget om, at man skal kunne fremføre underskud.

Men derudover er det vores opfattelse, at der står en række uafklarede problemer tilbage. Der er hele spørgsmålet om D.O.N.G.s fremtidige rolle. Vi har på fornemmelsen, at ministeren og regeringen lægger op til, at D.O.N.G.s rolle i fremtiden skal undergå en væsentlig styrkelse i forhold til de regionale gasselskaber, og med den politisk, organisatorisk og opgavemæssigt uafklarede situation, der er omkring hele D.O.N.G.s virksomhed og status, finder vi, at det er et usikkerhedsmoment, der taler for, at vi ikke på det foreliggende grundlag vil tage et medansvar for denne lovgivning.

Så er der endelig det punkt i lovforslaget, som siger, at gasprisen aldrig kan overstige olieprisen, og da vi jo ved, at hele gasprojektets økonomi også efter ministerens egne oplysninger er meget anstrengt, kan man meget vel forestille sig, at man i fremtiden vil føle sig presset til for olieprisernes vedkommende at bruge afgiftspolitikken for at sikre økonomien i gasprojektet. Dermed aner man jo i virkeligheden også en stærkere og stærkere styring af vores energipolitik gennem en differentieret afgiftsbelastning og dermed også en vis form for uniformering af hele vores energipolitik og vores afgiftsmæssige situation omkring energipolitikken.